

Bennekom 11 april 2^e Zondag van Pasen

Overweging Pastor John Rademakers

Lezingen Handelingen 4,32-35; Johannes20,19-31

Pasen vieren is geen kwestie van een of twee dagen. Niet voor niets kennen we een tijd van 50 dagen om de Paastijd met Pinksteren af te sluiten.

Zo is er ruimte om ook uitdrukkelijk stil te staan bij wat Pasen voor ons in de praktijk van alle dag kan betekenen.

Dat “geloven in de Verrezen Heer” niet iets is, wat je zomaar even doet,

Dat blijkt vandaag in alle duidelijkheid in het verhaal van de evangelist Johannes

Een verhaal van een gelovige leerling meer dan 40 jaar na Jezus dood.

Wat zegt ons dit verhaal?

Vooreerst zien we hoe leerlingen zich letterlijk achter gesloten deuren verbergen. Na alles wat er met Jezus gebeurd is, schuilen ze bij elkaar als ontgoochelde mensen. Verhalen dat Jezus leeft dat gaat hun te ver.

En toch er ontstaat contact met de verrezen Jezus. De leerlingen zoeken Jezus verrijzenis niet, maar het gebeurt en overrompelt hen.

Jezus verrijzenis dat overkomt hen. Jezus verrijzenis wordt hier niet voorgesteld als een vrome gedachte van mensen, die kost wat kost, Jezus na zijn dood willen vasthouden. Het overkomt je, zelfs als je je verbergt achter gesloten deuren.

De Verrijzenis van Jezus wordt beschreven als een geschenk aan Jezus leerlingen, en ook aan ons. Deze Jezus is geen schim, geen vage ongrijpbare figuur. Jezus als Verrezene blijft de sporen dragen van zijn lijden

- Jezus toont zijn handen en zijn zijde. - zo horen we.

Dat wat Jezus in zijn leven uitdraagt, dat wat Jezus juist tot “de Jezus van het evangelie” maakt, Hoe hij daarvoor tot het uiterste is gegaan tot en met het kruis, dat blijft herkenbaar in de Verrezene. Jezus leeft, je hoeft hem niet te zoeken bij de doden, Nee hij is er en er gaat een kracht van Hem uit die je begeestert. De leerlingen voelen als het ware Gods adem over zich heen komen, die hen over de angst heen tilt om op weg te gaan. Dat de mens weer kan worden zoals hij/zij eigenlijk door God bedoeld is, geschapen naar zijn beeld en gelijkenis. Verrijzenis mag worden verstaan als een nieuwe schepping, Door Jezus verrijzenis mogen wij herscheppend werkzaam zijn in ons leven en in de wereld om ons heen zodat het echt goed wordt.

Dat is een prachtige boodschap maar vooral een opdracht en een uitdaging als we kijken naar de wereld waarin we leven

Wij die nog steeds voelen hoe corona ons in de greep houdt met zijn vele beperkingen.

Hoe verdriet en pijn mensen raakt die daadwerkelijk getroffen worden en hoe mensen het water aan de lippen staat omdat ze in hun bestaan worden bedreigd

Hoe zo herscheppend gaan werken als we denken aan al het geweld dat bijna dagelijks via de TV tot ons komt als we denken aan het leed in de vluchtelingenkampen en de bedreiging van ons milieu.

De wereld waarin zoveel verandert door de vele digitale mogelijkheden, de uitgebreide vormen van communicatie. We zien hoe daardoor het dagelijks leven nieuwe kansen krijgt maar ook hoe de nadelige effecten van de sociale media voelbaar zijn

Dan is leven vanuit de Verrijzenis niet zomaar een levenshouding om op een nieuwe wijze herscheppend vorm te geven aan onze wereld.

Heel maken, zo dat het weer goed komt ga er maar eens aan staan

Zowel binnen de maatschappij, in onze kerken in ons eigen leven.

Dan kan het zo maar gebeuren dat in figuurlijke zin ook onze deuren op slot gaan voor de verrijzenis, omdat we het niet meer zien zitten.

Dat we blind worden voor elk spoor van licht. Jezus verrijzenis durven accepteren, is dan echt een uitdaging. Laat mij maar eens zien dat het gebeurt, is dan eigenlijk een te verwachten reactie.

En U merkt het al, we komen nu heel dicht bij de houding van de apostel Tomas. In ons spraakgebruik met de “ongelovige Tomas “gaan we eigenlijk wat erg kort door de bocht Wanneer we dat besluiten naar aanleiding van ons evangelieverhaal. Want als we goed kijken en luisteren wordt hier eigenlijk de weg beschreven hoe je kunt groeien in het geloof.

Tomas wordt hier in eerste instantie beschreven als iemand die heel kritische vragen gaat stellen, iemand die de zaken heel serieus aan pakt.

De realiteit van Jezus lijden en dood daar kun je zo maar niet om heen.

De realiteit van lijden en dood zoals ook wij die ervaren, kun je niet zomaar wegpraten. Geloven doe je niet zomaar.

Tomas is eigenlijk degene die deze houding van geloven verwoordt. Vertrouwen en geloven staan heel dicht bij elkaar, maar het is alsof Tomas ons wil zeggen: je moet wel je verstand erbij houden.

Als ik wil geloven in Jezus, dan kan dat niet zijn in een of andere schimmige figuur buiten onze werkelijkheid. Geloven in Jezus wil dan zeggen steeds in de gaten houden dat déze Jezus met beide voeten op onze aarde stond, dat zijn ideaal niet zonder lijden en pijn is gegaan.

Tomas woorden: “alleen als ik de wonden van de spijkers in zijn handen zie en met mijn vingers kan voelen, zal ik het geloven” wijzen ons erop, dat ons geloven in Jezus nooit los mag staan van Jezus leven, lijden en dood.

Leven en geloven na Pasen betekent dan niet alleen Jezus lijden en doodserieus nemen, maar steeds opnieuw durven kijken naar het lijden van mensen vandaag de dag, waar dan ook.

En daar iets aan proberen te doen, hoe machteloos je je ook voelt.

Maar er is ook een correctie zoals blijkt uit de vingerwijzing die Jezus ons geeft, wanneer het er om gaat het Paasgeloof een plaats te geven.

Uit de woorden van Jezus merken we op dat het kritisch vragen ook zijn grenzen heeft. Tomas wordt uitgenodigd om zijn vingers in de wonden te leggen en dan horen we Jezus zeggen: “Wees niet langer ongelovig maar geloof” En de reactie van Tomas is niet dat hij daadwerkelijk ook zijn vingers legt in wonden van de nagels, niets van dit alles.

Tomas ziet dat de lijdende en gestorven Jezus dezelfde is als degene die door God is opgewekt. Geen verrijzenis zonder lijden en dood:

Op hetzelfde moment dat Tomas dát inziet geeft hij zich over in geloof, dat wil zeggen in vertrouwen En dan klinken de woorden van een geloofsbelijdenis die er niet om liegt: ” Mijn Heer, mijn God. “

Jezus relatie met God, de bron van alle bestaan wordt uitgesproken, bijna letterlijk tot de kern teruggebracht. In Jezus woorden naar Tomas toe ligt ook een verwijzing naar ons,

Naar al die mensen die Jezus niet in levenden lijve hebben meegemaakt.

Geloven als mensen houdt in dat je kritisch bent maar dat je uiteindelijk je in overgave durft te buigen en dan “ja” durft te zeggen.

Onze weg en onze mogelijkheden worden uitgesproken in de slotwoorden van het evangelie van vandaag. “Deze tekenen zijn opgetekend op dat we mogen geloven en daardoor leven mogen hebben”

Ons rest niets anders als de verhalen van de mensen die vanuit hun geloof vertellen wat Jezus voor hen betekent. Deze verhalen zijn uit een tijd die zeker niet minder kritisch was dan vandaag de dag t.o.v. het christelijk geloven. En toch ging men door, men kwam bij

elkaar, men brak het brood en inspireerde elkaar om de weg van Jezus voort te zetten in solidariteit, zoals we dat horen in de eerste lezing uit de Handelingen van de apostelen. Natuurlijk houden deze verhalen ons een ideaal voor van hoe het tussen christenen zou moeten zijn.

Want het leven zelf is vroeger en ook vandaag de dag veel weerbarstiger. Geloven na Pasen dat vraagt om moed, om durf om de boodschap van de Verrezen Jezus daadwerkelijk in praktijk te brengen.

Soms zeggen we: Hoe kunnen mensen elkaar zo veel geweld en leed aandoen zoals we dat soms veraf of dichtbij ervaren.

Dan lijkt het er soms op dat we maar moeten geloven tegen beter in, dat de goedheid in mensen uiteindelijk toch zal overwinnen.

Dat lijden en dood toch niet het laatste woord mag zijn, dat er uiteindelijk toch recht gedaan wordt aan mensen, en onrecht niet mag worden togedekt met een vroom alleluia-gezang. Dat vraagt van ons om een protest in daden die het leven hoe dan ook blijven dienen.

Geloven na Pasen vraagt van ons om op eigen wijze daar een antwoord op te geven, dan is Jezus Verrijzenis ook in ons present. Amen

\